

כמוני ישאשיל מלعلا שמאלץ'א רוח אחת מתחוק העז שלמטה, ונשב באזתו הקסם ובטל אותו. ותנו (משלי ט) קסם על שפטים מלך. מי המלך? זה העז שלמטה. אוי השיב בלאם ואמר, (במדבר כט) כי לא נחש ביעקב ולא קסם בישראל. ישוגיהם היו משיין הארץ הלגו.

כיו אף אני. לא היו ימים מיום שנברא העולם שהatzרא להיות בך הקדוש ברוך הוא עם ישראל באותו הזמן שרצה בלבם לכלות את שונאי ישראל מן העולם. ועל זה אמר הקדוש ברוך הוא: בלבם רצה להشمיךם מן העולם, אבל אני לא אעשה כן, (ירמיה מו) כי אעשה כליה בכל הגוים אשר הדחתיך שמה ואותך לא אעשה כליה.

שאלו יבוא כל עמי העולם, לא יוכולים להشمיךם מן העולם. בא לבן בראשונה ורצה לעקר את יעקב לבודו מן העולם - בא הקדוש ברוך הוא והגן עליו, שבחותוב (בראשית לא) השמר לך פון תדבר עם יעקב מ טוב עד רע. בא פרעה ורצה להشمיךם מן העולם - בא הקדוש ברוך הוא והגן עליהם, שבחותוב (שמות א) וכאשר יענו אותו בן ירבה וכן יפרוץ. בא המן ורצה להشمיךם - בא הקדוש ברוך הוא והגן עליהם והשיב הפל על ראשו. וכן בכל דור ודור הקדוש ברוך הוא הגן על ישראל פמי.

וישראל אומרם, (אייה חסרי ה') כי תמננו כי לא כלו רחמי. כי לא תמן היה צעריך לכתוב! אלא חסרי ה', בכל דור ודור היה בעורנו כי לא תמננו ולא השמדנו. מה הטעם? מושם שלא נמנעו רחמי. מענגנו, שבחותוב (שם) כי לא כלו רחמי.

בא וראה מה פתו בראשונה, (במדבר כט) וישלח מלאכים אל בלבם בון בעור, ואחר כן וילכו

דلمתא ונשיב בההוא קסם על שפתה מלך. מאן מלך דא, אילננא דلمתא. פדין אטיב בלעם ואמר, כי לא נחש ביעקב ולא קסם בישראל, ותרוניhow הוא בתערין סטרין אלין.

בי אתק אני, לא هو יומין מן יומא דאתבריה עלמא דאייטריך הבי למהוא זמנה דבעא הוא בהדייה דישראל, בההוא זמנה דבעא בלעם לשיצאה לשנאייהון דישראל מעולם. ועל דא אמר קדשא בריך הוא, בלעם בעא לשיצאה לכו מעולם, אבל אנא לא אבד הבי. (ירמיה ל) כי אעשה כליה בכל הגוים אשר

הבדתיך שמה ואותך לא אעשה כליה. דאלו ייתוון כל בני עלמא, לא ייכלון לשיצאה לבון מעולם. אתה לבן בקדמיתא ובכעא לא עקרא ליה ליעקב בלחוודי מעולם, אתה קדשא בריך הוא ואגין עליה. דכתיב (בראשית לא) השמר לך פון תדבר עם יעקב מ טוב עד רע. אתה פרעה ובכעא לשיצאה לוין מעולם, אתה קדשא בריך הוא ואגין עליהו דכתיב, (שמות א) ובאשר יענו אותו בן ירבה וכן יפרוץ. אתה המן ובכעא לשיצאה לוין, אתה קדשא בריך הוא ואגין עליהו ואטיב כלל על רישיה. וכן בכל דרא ודרא קדשא בריך הוי אгин עליהו דישראל פריד.

ישראל אמרי (אייה ג) חסדי יי' כי לא תמננו כי לא כלו רחמי. כי לא תמו מיבעי ליה, אלא חסדי יי' בכל דרא ודרא הווע בעדן, כי לא תמננו ולא אשתחזינה. מאי טעם, דלא אתחמינו רחמי מינן, דכתיב כי לא כלו רחמי. **תא חזי,** מה כתיב בקדמיתא, וישלח מלאכים